

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 10 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. O pravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Italija do Ljubljane.

Iz Trsta 26. febr. [Izv. dop.]

Italijanissimi naši so preložili svojo veleizdajsko agitacijo tudi na šolsko polje. Tako je na priliko tukajšnji lahonski mestni svet pred svojim razpuščenjem sklenil, da se v slovenske vasi Skednu poleg Trsta uvede v tamošnji šoli tudi jeden italijanski paralelni razred. Na ta način širi se lahonstvo in vsiljuje povsedi, in možno, da bomo še to doživeli, da se bode celo v slovenskem predmestju sv. Ivanu napravila italijanska šola. Mogoče je to, ako se bodo še dalje pravične zahteve in težnje slovenskega prebivalstva na korist italijanissimov prezirale, in potem bode le prav imel tržaški zgodovinar, dr. Peter Kandler, ki je trdil, da bode v 50 letih ves tržaški teritorij poitalijanil se.

Takemu nasilju lahonstva bi se pak uže dalo v okom priti. V to svrhu dobro bi služila slovenska spodnja realka, ali pak vsaj slovenska meščanska šola. S tem bi se postavil jez italijanskemu nasilju. Tako isterske, kroni avstrijske zveste Slované podpirati, bil bi nalog države. Če se od nje nadejati tega ne bi bilo, potem naj bi nam v tej sili pomagali naši bratje vsi Jugoslovani z dobrovoljnimi doneski, da si otvorimo jedno izmed gori imenovanih šol. Isterski Slovani ne boré se samo za svoj obstanek zoper lahonstvo, nego tudi v interesu vseh Jugoslovancev kot prva straža, zlasti Hrvatov, če resno mislijo ti na kako bodočnost, in ne le s frazo.

Prava avstrijsko-slovenska agitacija naj bi se uže skoraj pričela in podpirala zoper avstrijske veleizdajice v Istri, ki jim še bolj pogum rase, ako se jim ne upa ukazati: stoj! Sicer rabijo ti italijančiči zdaj le še taka sredstva pri svojem rogoviljenju, s kojimi se otroke plaši: petarde.

Tako je nekoč „pogumni“ Italijan pred nekimi dnevi zopet jedno petardo vrgel pred tukajšnjo veliko kasarno; petarda se je z gromom razpršila, — a „pogumni“ Lahon je odnesel peté in nijso ga dobili v pest. Naj miruje na svojem lahoriku.

Drug način rogoviljenja lahonov je tudi ta, da pošiljajo po hšah v kuvert zavite veleizdajske proglase. V jednej takej proklamaciji, ki je prišla tudi meni v roko, pravi se: „Čas nij več daleč, ko bode Italija pred celo Evropo zahtevala svojih naravnih mej. Meja naša (italijanska) raztezati se mora čez Pesto notri do Ljubljane. Tako zahtevajo naši vojniški interesi!“ No! vidi se, da siromašni italijančiči imajo dober apetit, zdaj nijso uže več samo z Istro zadovoljni, tudi še vašo belo Ljubljano hočejo za „dessert“. Le škoda, da se jim bo ta „apetit“ pokvaril kakor tačas pri: Novari, Mortari, Custozzi in Visu! Dobro je, da gospodo večkrat na óne „tepežne“ dni opomenimo.

Pred nekoliko dnij obhodil sem po opravih velik del severne Italije. Občne mizerije, ki sem jo imel opazovati tukaj, ne morete si predotiti. Kmetje zapuščajo v krdelih svoja sela, ter se preseljujejo v Ameriko, nadejajoči se tam boljšega življenja. Davki so uže tolikošni, da jih ubogi kmet ne more več donášati, in posestva gredó jedno za drugim na boben. Siromaštvo pak prouzroča nered, in istinito množi se nesigurnost od dné do dné. V Milanu ne upa se uže nikdo ob večernem mraku sam na ulico, kajti popolnem oropanju je vsak, še predno se zavé. Ako tedaj v severni Italiji v napokanejših mestih nevarnost tako cveté, kakove razmere te morajo še le biti v južni Italiji. In vendar pristaši „Italia irredente“ hočejo nas Isterce s takovo vlado osrečiti!

Take in jednake stvari morajo se ister-

skemu in vsemu slovenskemu narodu povedati, občna zoper-lahonska agitacija se pričeti, učiteljstvo naj bi vrlo gojilo v slovenske mladeži ljubezen za svojo ožjo domovino in čut za cesarsko hišo, vlada pak naj bi podpirala tako jedino pravo avstrijsko agitacijo, in kmalu se bode glasilo po celem Istri: vse za dom, vero in carja! in strta ležala bode kača „Italia irredente“ pod nogami isterskih Slovanov, in utihnili bodo kriki po Italiji do Ljubljane. Ž.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. marca.

Volitve v novi državni zbor bomo baje imeli, kakor je stara „Presse“ iz Prage zvedela, 5. septembra za kmetijske okraje, 13. sept. za mesta in 15. sept. za veliko posestvo. — Deželni zbori, da bodo mej veliko nočjo in biakošči.

Ustavoverni nemški poslanci so sklenili znano resolucijo, da se sme za administracijo Bosne le z njihovim državnozbornim dovoljenjem kaj potrositi, in so jo izročili Stremajerju. Znamenito je, da nijso mogli več kot 91 podpisov dobiti. Tudi je znamenito, da so ustavoverni poslanci primorani uže le zunaj zbora demonstrirati.

V državnem zboru **ogerskem** je govoril v budgetnej debati 27. t. m. tudi vladni Hrvat Živković, ki je dejal, da Hrvat-ki poslanci nijso le zategadelj prišli v tolicem številu v Pešto, da bi samo glasovali, ampak zato her hočejo svojo patrijotično dolžnost izvršiti. Vsega obstoječega zla je krivo le slabo gospodarstvo prejšnjh let, dejal je. Hoteli smo (na Ogerskem) kar na hip postati kulturna država, in to je požrlo velikanske svote. Zdanja vlada — nadaljeval je Živković — je vse mogoče storile, da bi stanje oboljšala. Vnanja politika, kakoršno si je „neodvisna“ stranka želela, povečala bi le deficit. Okupacijo Bosne in Hercegovine je Evropa sankcionirala, in kdor zasede minsterske stole ta mora glasovati za zasedanje Bosne, rekel je. — To je uže skrajnost oportunistva hrvatske politike.

Listek.

Nedeljsko pismo.

Medicinae doktorji tudi hoté živeti. In ker žive od zdravljevanja, treba je, da so bolzni in bolniki. Ali naša dva ljubljanska gosпода doktorja Kovač in Keesbacher živita od nemške znanosti in temeljitosti, torej jima bolzni in bolnikov nij treba, še bojita se jih. Ko sta tedaj slišala praviti in v časnikih brala grozodejno vest, da je tam v daljnem kavijaronosnem ruskem Astrahanu kuga pokazala se, obide ju velik strah, in v tem strahu, da ne bi pošast tudi v Ljubljano prišla, nasvetujeta v mestnem zboru posebno komisijo za odvracanje in zabranjenje ruske kuge v deželo. V to komisijo sta bila voljena izmed meščanov tudi gg. Gvajec in Šantelj. Komisija,

katera ima pravico, Bog vé zakaj, tudi živinskega zdravnika na pomaganje poklicati, sedi zdaj skupaj, ali ker je mej tem ruska kuga popolnem usahnila in zgnila, nema kaj opraviti. Če sem jaz prav podučen, so gospodje te komisije vsled tega zelo nesrečni in neutolažljivi. Zatorej j m hočem kot dober človek iz zadrege pomagati z dobrim svetom.

Ker gospodje kot komisija zoper kugo uže jedenkrat zbrani sede, naj se nikar ne razidejo, če prav uže ruske kuge nij več, niti ne opasnosti od nje. Je pa druga kuga v naši deželi, katero jim priporočam v živ študium, namreč nemškutarska kuga — „pestilentia germanisatoria“. Ta kuga je huda, še zmirom preveč razširjena. Sicer ne mori hitro kakor astrahanska — bratec Dežman jo ima uže devetnajst let — ali njeni simptomi so podobni občno kužnim. Njen izvor je iz

mijazmov kruhoborstva, iz kaluž slabe čestilakomnosti, iz močvirja neznačajnosti in iz nesnage političnega zraka zdanjosti. Iz prej krepkih mladeničev nareja slabotne kimonce, iz dobrih sinov dela zaničevalce lastne matere in rodovine, iz pevcev „slava-slavjanom“ klete sovražnike vsega slovanskega, iz dobrih rodoljubov proganjalice in denuncijante vsega domačega in narodovega. Kakor vidite, zla dovolj dela ta kuga, da je vredna vašega truda in leka. Če hočete natančneje simptome študirati, objektov vam ne bode manjkalo, in niti jih nemate hoditi daleč iskat, prav blizu jih najdete. Torej na delo, človekoljubni možje, in naša domovina vam bode hvaležna bolj, nego za vse dobro, kar ste ga še dozdaj za njo storili. X.

Vnanje države.

Iz Adrijanopolja se v „Pol. Corr.“ poroča, da so tam Rusi sami odvrnili neredne bolgarske, ki so se hoteli ustavljati in demonstrirati proti zopetnemu vzpostavljenju turške oblasti.

Iz Peterburga se javlja oficijalno, da ima oni človek, o katerem je dr. Botkin mislil, da je kužen, le navadno syphilis.

Srbski knez je zaradi vpada Arnautov pri Vranji (o katerem smo včeraj poročali) energično pri turški vladi interpeliral. Porta je odgovorila, da še nič ne ve. Razburjenost je v Belgradu velika. — Bog ve, da li je v orijentu že konec bojev.

Dogovori mej Turčijo in **Grško** nemajo nobenega vspeha. Turki nečejo izpolniti tega kar terjajo Grki, oslonjeni na berlinskega dogovora nejasne obljube; če bodo hoteli kaj doseči, treba bode pot nastopiti, po katerem sta hodili Srbija in Črna gora. A Grecija, se zdi, nema poguma.

Francoska zbornica je pričela posvetovati od senata sprejeto postavo o vojaškem generalnem štabu. Vojni minister je zahteval, naj se debata o tem zakonu odloži za jeden mesec, da bode mogel novi reglement poslovanja generalnega štaba pripraviti. Oloženje se je sprejelo. — Kadar gre za kako vojno stvar, so vsi Francozje jedini.

Senat je sprejel vladno postavo o pomoščenju s 163 glasi proti 86.

Dopisi.

Iz Pohorja pri Slovenskej Bistrici 28. febr. [Izv. dop.] Nič veselega vam nemam od tod poročati. Slabo vreme, sneg in dež je dozdej vse delo zlasti v vinogradih zadrževalo in ljudem še ta mali zaslužek jemalo, na kateri komaj čakajo, da bi si kupili vsaj najpotrebnejši živež. Denarna stiska je čem dalje, tem večja, ker vino, žitni pridelki in les nemajo nobene cene. Vino se še zmirom dobiva v pohorskih vinogradih po 5 gld. vedro, le gospodski lastniki zahtevajo po 8 gld., a za tako ceno nij kupca. Kvaliteta je še dovolj dobra in vino boljše od 77 ga leta. Na vinski sejm v Ptuj je tudi od tod nekaj vinogradnih lastnikov šlo in so hvalili tako podvzetje, po katerem producent pride naravnost v dotiko s krčmarjem brez posredovanja vinskih barantačev, katero po nepotrebnem vino podražuje. Prvi ta poskus nij bil brez vspeha in je le želeli, da se o binkošti ali septembra še enkrat tak vinski sejm uredi. V prihodnje pa bi menda kazalo takoj po trgatvi prvi sejm napraviti, drugi pa po leti, ko je vino uže popolnem dozorelo. Kar se ravnanja z vinom tiče, začenjajo tudi kmetje posnemati dobre izglede, katere vidijo pri lastnikih, ki se drže novih načel in vsled tega svoja okusna vina veliko dražje prodajo nego sosedni kmetjski lastniki, ki še zmirom ravnaajo po starih slabih navadah, mošt pusté izmetati, da po vseh sodih in po kleti droži tekó, pozneje pa ne prelivajo vina od drož, tako, da se po leti vse skali. Samo to bi še bilo želeli, da bi se sploh penkljalo, to je, da bi se vino delalo le iz jagod, po odstranjenih penkljih. Tako vino je veliko boljše po okusu in nič manj stanovitno od drugega.

V dveh sosednih farah, pri Tinji in pri sv. Benčesu še nij ljudske šole. Komisijoniralo se je uže večkrat, prostori za šole so pripravljeni, za šolo pri Tinji tudi celi načrt gotov, delo pa se le ne začenja in otroci morajo hoditi ali v daljno Bistrico, ali pa doma ostati brez vsacega poduka. Šolske priklade pa le morajo plačati vsi brez razločka, da si sami ne uživajo dobrot šolskega poduka.

Pri vsej mizeriji v sedanjih slabih časih se ljudje tolažijo, da bo menda letos spet dobra letina, in po hudej zimi tem lepše spomladi in po leti. Trsni les v vinogradih je res jako čvrst, nij pozebel, ima zdrava oka, veliko šib za pogrobanje in mnogo krepkih reznikov in šparonov.

Iz Celja 26. febr. [Izv. dop.] Ruska himna, katere po besedah ravnatelja celjske gimnazije „kein österreichisches herz dulden darf“ je bila povod relegiranja 5 izvrstnih dijakov, in karceriranja bliž 40 dijakov. Vsak kdor bo to bral, si bo res mislil, kakor je tu v mestu dobro znani gospod se izrazil, kakošna strašna ruska zarota da mora to biti, da je skoraj polovica gimnazije v to zapletena. — Tu mora le dvoje biti: ali je res zarota pri dijakih, ali pa le v glavih takozvanih pruskih Nemcev, kateri bi denes raji vso slovansko mladino Prusu v žrelo vrgli, samo da ne bi bila pošteno avstrijsko slovanska. Ako je prvo res, naj se dijaki izročé kompetentnim sodnijam, če je pa drugo resnica, naj se tudi tukaj kaj sposobnega zgodi.

Slišal sem na Dunaji pri koncertih rusko himno, slišal jo na Dunaji v „Hof Opern Theatru“ —; pri pregledovanju vojakov v Zagrebu svirala je vojaška godba rusko himno feldmaršalu erzherzogu Albrechtu, da celo pred našim cesarjem je godba pri obedu v Košcah rusko himno zaigrala, ko je cesar napil svojemu prijatelju carju — in povsod so sledila znamenja zadovoljstva, le tu v Celju mora ruska himna vsakemu Avstrijancu biti to, da je „kein österreichisches herz dulden darf“?

Ako bi dijaki preje vedeli kaj jih čaka, če gredo „slovenski večer“ obhajati in pa rusko himno zapet, o kateri gosp. ravnatelj tako ostro sodi, gotovo ne bi bilo slovenskega večera — še manj pa bi se bila ruska himna pela. in premislil si bil marsikateri, predno da bi bil to storil — ker pa se take strašne kazni — relegiranja — izgube štipendije 200 gl. in 150 gl. nobeden nadejal nij — šli so prav po nedolžno tja, ter morajo zdaj premišljevati o človeške usodi.

Iz Mozirja 26. febr. [Izv. dop.] Slovesnost v spomin Valentina Orožna, katero je priredil tukajšnji čitalnični odbor društvenikom, rodoljubom ter čestiteljem pesnikovim, obnesla se je nad vse nadejanje sijajno. Da si je bilo vreme v pravem pomenu pustno, počastilo nas je bilo s svojim pohodom vendar odlično število častilcev in osebnih prijateljev rajnega Valentina. Slovesnost se je vršila po objavljenem načrtu. Predsednik gosp. J. Škofl k nagovoril je došle goste s srčnim pozdravom, ter jim pomen denašnje slovesnosti pojasnil. Potem je govoril podpredsednik g. Iv. Govečič slavnostni govor, v katerem je poudarjal, da, če je komu sveta dolžnost slavljati spomin rajnemu zaslužnemu pesniku in delavcu na slovenskem slovstvenem polju, gre v prvej vrsti narodnemu tukajšnjemu zavodu, ki se smatra kot ognjišče narodne zavesti ónega kraja, kjer pod dostojnim spomenikom počivajo telesni ostanki pesnikov, in srce, ki je tako gorko za slovenski narod bilo. Črtice iz njegovega životopisa so nam predložile pesnika kakti vseskozi blago, domoljubno ter globoko čuteče srce, kojega verno zrcalo so njegovi pesniški izdelki, ki dasiravno nedovršeni po obliki, vendar po vsebini ljudstvu tako priljubljeni, da nij skoraj veselce, pri kateri bi se njegove drobne pesnice radostnega srca ne

popevale. Opisaval se nam je rajni kot gostoljuben in posebno zvesti prijatelj vsacemu, ki mu je bil jednako prijateljski udan. Kot takšnjega poznavali smo ga pri tej slovesnosti deklamovanej njegovej pesni „Prijateljstvo.“ Končno priporočeval govornik, naj bi pesnikov spomin v slovenskih srcih neizbrisljiv ostal in naj bi naš njegov blagi duh iskrenega domoljuba navdajal. Boli ti dragi Valentin zemljica lahka, kakor nam je draga vspomena! Slava Valentinu Orožnu, in živeli njegovi čestitelji! Z živo radostjo bil je govor sprejet in po dvoranah zadoneli so navdušeni slava-klici! In takoj se je oglašil naš vrli kvartet gospici Fani Flis, Zofija Tribuč, gospa in gosp. Škoflek z Orožnovo pesnijo „Rad bi tamkaj bil“ potem „Kje so moje rožice“ in „Lastavica.“ Priznati moramo, da tako navdušenega petja se v istini nijmo nadejali in le resnico povemo, ako rečemo, da so omenjene pevske moči si splošno priznanje vseh poslušateljev pridobile. Vrstile so se potem pesni raznih skladateljev. Pričela se je potem zabava, pri kateri so se vpletale razne napitnice, objavili došli pobratimski pozdravi iz Šoštanja, Št. Pavla, Vitanja, iz Gradca od društva „Triglav“: trikratni živijo Orožnu in njegovi čestiteljem; od obalov sinje Adrije in posebno razveseljevalen pozdrav od v. č. prošta g. Sereinika v Tinjah na Koroškem, ki se glasi: „Selig sei mein Mitschüler V. Orožen und fröhlich die Gesellschaft ihm zum Andenken!“ A čudo, iz okrajnih sosesk razven Rečice nobenega spomina! Pozornost vzbujal je ličen transparent v slovenskih bojah z napisom: V spomin Val. Orožnu! Kje je pevec zdaj vesel! Videlo in priznalo se je po vsej opravi, da si je čitalnični odbor mnogo prizadjal prostore slovesnosti urediti in svečavo oklepšati ter goste zadovoljiti. Razveseljevanje bilo je živabno in radostni obračali smo Slomškove besede na našo veselico „Preljubo veselje, oj kje si doma!“ Tudi plesateljstvu svetu se je prav povoljno ustrezalo.

„Sokolova“ maskerada v ljubljanskej čitalnici

dné 25. februarija 1879.

Kakor uže mnogo let, so se tudi letos opravičile mnogostranske želje ljubljanskega slovenskega a i neslovenskega občinstva v obziru „Sokolove“ maskerade v pustni vtorek. In res, kdor se je veselil tega večera, nij bil prevarjen. „Sokol“ je storil vse, kar je bilo v njega moči, in to je bilo precej, kakor je svedočila krasno po kitajskem okusu ozaljšana plesalna dvorana. A, kakor smo rekli, ta večer nij bilo čitalnično plesišče jedino narodnjakom prijetni zavičaj, nego vsak, kdor se je v belej Ljubljani želel dostojno posloviti s Kurentom, je pribežal v to središče slovenskemu narodnemu življenju. In nijmo se čudili, ako smo mnoge čuli zabavati se v nemškem jezici, kajti vedeli smo, da je mej nami obilo taci, katerih noga morebiti sicer malo kedaj stopa črez čitalnični prag. Vendar mislimo, da nam dotična gospôla ne bode zamerili, ako opomnimo, da se jih je po govoru več izdajalo za tujce, nego jih je bilo v resnici navzočnih. Obče nam je trditi, da ima ta zabava kredit v najodličnejših krogih ljubljanskega mesta, ter je povsodi znano, da je „Sokolova“ maskerada vsako leto kraljica vsem tukajšnjim predpustnim veselicam. — Kakor vedno, je imela tudi letos čitalnična dvorana

samo jedno napako, da je namreč bila — premajhena za polšesto stotino rajajočih ljudi. Ta tožba se ponavlja skoro vselej pri jednacih veselica. Ali, da si nagneteni, so se radovali navzočniki — navzlic velikej vročini — prav izvrstno, in je bila zabava zelo živahna. V to, se vé, so pripomogle največ mnoge izborna in okusno opravljene maske. V istini nas je iznenadil zbor evropskih diplomatov in velmož, kažoč berlinski kongres, čegar glavni zastopniki so bili kaj dobro posneti. Tu si videl Andrassyja, Gorčakovega, Bismarka in drugih držav veljake, pričkajoče se o razdelitvi sveta, ki ga je predloževal velik papiren globus. Na smeh gledalcev so ti državniki naposled raztrgali svetovno kroglo in si je vzeli vsak svoj kos, kolikor je namreč komu ostalo v roci. Med posameznimi maskami izbrati si najkrajše, večeru kraljico, je res težaven nalog poročevalcev. Ker bi bil opis vsake posébe preobširen, navesti hočemo tukaj jedine maske, ki so bile po naših mislih najodličnejše. Splošno pozornost v množici gledalcev je mej ženskimi maskami vzbujala nedvomno po svojem kostumu vrlo krasna boginja Dijana, z lokom, tulom in puščicami. Za njo smo v prvej vrsti občudovali nežno Evropo, ki se je graciozno pahljala s „civilizacijo“, kakor je imela napis nje vetrnjača. Vila povodkinja je z interesantnimi skrivnostmi, včasih tudi zbadljivimi dovtipi prouzrokovala občo radovednost moških gledalcev. Duhovit je bil tudi ženski dr. Eisenbart, ki je bil prinesel za svoje stalne pacijente pisane recepte, a drugim je dajal prav primerne ustne svete. V belo svilo oblečena salonska dama, Kranjica v staronarodnej zlatej „avbi“, ljubeznjivi Goranjki s pečami, bogato opravljena Črnogorka, ki se je prijazno družila s Turkijami in Bosankami, črnooka in temnolasa ciganka, katera je po svojej lepoti tekmovala s francoskima kmeticama, ako ne celo s samo prekrasno Floro: — vse to je šlo kakor mične podobe kalejdoskopne mimo naših oči. Kar se tiče moških mask, nam je najprej obžalovati, da jih je bilo primerno oskromno število, kajti večina gospodov je bila prišla na veselico kar v črnej obleki. A, kolikor jih je bilo kostumovanih, smemo reči po pravici, da so bili pravi originali v svojej vrsti. Prvega — razen že omenjenih kongresovcev — imenujemo ponosnega Španjca, kateremu je bil vreden pendant starofrancoski Troubadour. Tudi „pustega“ Albijonca, prišedšega v naše kraje v pótnej obleki s solnčnikom, daljnogledom itd., smo dragovoljno pozdravili in mu podali prijateljsko roko, ne meneči se za to, da je on sin Angležev-slavofagov. Poleg resnega Srba je gravitetično koračil Mur v prižanej svojej préprostej opravi. A čudom so se čudili vsi gledalci ogerskemu huzarju, čegar montura, orožje in kolajne so bile izpletene od slame, in sicer tako lično, da bi delale čast vsakej razstavi v to stroko spadajočih dél. Tudi znani „prijatelj“ slovenskim listom, kateri si je v prvih dveh mesecih tekočega leta naročil bil samo našega lista preko štiri tisoč odtiskov, — je našel mej semami vrednega si zastopnika. Smeh — v kolikor nij bilo moči zanj skrbeti harlekinom — je pri gledalcih vzbujevala gibna opica dolgorepača. — Tako je mej plesanjem in razgovarjanjem skoraj minila noč, in odpevši čast Terpsihori, smo se razšli na pe-

pelnico za ranega jutra, voščéši si drug drugemu: „na veselo svidenje k letu obsovré!“ Nikezas.

Domače stvari.

— (Ustavljena pravda.) Dalmatinski „Narodni list“ je dobil iz Ljubljane pismo, da je državno pravdníštvo ponustilo preiskavo zoper njegovega urednika Biankinija in njegov govor o 70 letnej svečanosti dr. Bleiweisovej.

— (Srebro.) Včeraj so uradniki dobili en del svoje mesečne plače iz cesarske blagajnice v srebru izplačane, kar se bode v kroženji denarja že nekaj poznalo.

— (Rekvijem) po cesarju Francu I. je bil, kakor vsako leto obhajaj včeraj ob 10. uri v tukajšnji stolnej cerkvi. Udeležili so se ga vojaški in civilni dostojanstveniki „in corpore“.

— (Snežni plazi na Koroškem.) Piše se nam: V Nemškem Blajbergu na Koroškem udril se je pustni vtorek plaz snega z Dobrača, kateri je popolnem podsl sedem hiš in mnogo drugih poškodoval. Zgodilo se je to popóludne ob 4. uri, ko je bila ravno mala maskerada na cesti, in vsled tega mnogo ljudi zbranih. Okolo 40 oseb je mrtvih, mnogo pa hudo poškodovanih in ranjenih. Med zasutimi je tudi tukajšni apotekar z ženo, njegova dva otroka in 3 deklet so mrtve izkopali. Pripravljali se zopet nov plaz kateri preti cerkvi in farovžu, vsled tega moral se je župnik iz farovža preseliti. Veliko knapov je zaradi te nesreče brez strehe in brez pomoči. Ljudje so silno potrebni nagle pomoči. Upamo da bode naš deželni odbor kaj pomagal. — Drug dopisnik pa nam piše iz Celovca: Nesreč, ki jih je prouzročil snežni napad na Koroškem, nij konca. Blizu Železne Kaplje je snežni plaz zadel tudi kmetško posestvo. Hiši je plaz samo streho vzel, in je tako kmet sam, ki je bival v izbi rešen; a njegovo ženo, ki je bila ravno v hlevu je plaz umoril, ker je hlev popolnoma odnesel. Poginilo je tudi 7 goved, 6 svinj in 70 ovac. Pri Gutensteinu je skala pridrla s hriba in en hlev razdrobila. V Blajbergu so denes 27 ljudi pokopali. Našli so kupca Schnablja in njegovega sina, sin je mrtev, oče še živi, a je ves onemogel in nesvesten. — Najnovejše o katastrofi v Blajbergu poizvem zdaj ob 6. uri 35 min. zvečer. Mrtvih do zdaj najdenih 36 oseb, 18 rešenih živih. V Blajbergu je razorano skupaj 9 poslopj. Lavina meri 100 m. širokosti in 10 metrov visokosti. Družba mask, rudarjev je tudi zadeta od lavine; zadnja lavina je odnesla tudi pokopališče. — Iz Blajberga pa se nam piše: Do denes 27., so iz snega izkopali 10 mrtvih in 8 živih ljudi. Katastrofa o kateri sem zadnje dni poročal pa nij ostala sama; po noči v sredo se je udril drug plaz iz Dobrača na Blajberg in je dve kmetški hiši razdril, in tako zopet 11 oseb pokopal. Debelost plaza je na nekaterih krajih do 30 metrov. Iz Beljaka nij še moč do Blajberga se prepeljati, tako so poti s snegom zakidane. Sneg je padel 1 meter na debelo in je, kakor se lahko misli, v tem času težak. Na Predelju je tudi snežni plaz tri voznike posul; dva sta ostala mrtva. Nocoj zopet sneži.

— (Pesen o kravjedolinskih dekletih) katero je zložil hudomušen zakončen „poet“, kroži v mnogih prepisih po Ljubljani in galevi razdražene „amazonke“. Ker ta „pamflet“ — mi smo brali 25 kitic — obseza večidel škandalozne tajnosti osramljenih de-

vic, ter je v vsakem oziru le mladezni nakvar, želimo, da bi se njega razširjevanje za- branilo, kolikor moči, policijskim putem.

— (Nesreča na železnici.) Iz Nabrežinske okolice se nam piše 28. febr.: V nedeljo rano ob 2. uri trčila je na železnici lokomotiva prišedši iz Nabrežine proti Devinu na prelazu preko glavne goriško-tržaške ceste ob voz, na katerem so sedele četiri osebe, mej njimi ženska že osmi mesec nosna. Čuvaj je bil zaspal, nij čul zvoznika, ter pustil odprto ogrado. Voznika so sicer opozorili drugi vozeči se na parni stroj, a on se je baje izrazil: „Predno pride mašina, sem že trikrat na uni strani,“ pak je pognal in tako je nastala katastrofa: Voz je obtičal v tiru železniškem, a mašina je butnila vanj, razdrapila ga, ter nesrečneže pometala na vse kraje, več ali manje ranivši je, samo konj jo je srečno unesel. Ranjence odpeljali so v tržaško bolnico. — Nesrečni čuvaj je rojen Nabrežinec, ter ima štiri otroke.

Razne vesti.

* (Napad na kneza Krapotkina.) Iz ruskega Harkova se poroča o tem napadu v „Ruskie Vjedomosti“ 22. t. m.: Včeraj v noči mej 11. in 12. uro napaden je bil tukajšnji guverner knez Krapotkin. Guverner je bil zvečer na plesu v odgojevalnici za deklice. Ko se je domov peljal, ustrelil je nanj na oglju vorneženske ceste, blizu guvernerjevega poslopja, iz revolverja nek maskiran mož, ki je potem takoj proti Paraskevej cerkvi ubežal. Na cesti nij bilo nobenega človeka, le nočni čuvaj je stal okolo sto korakov proč od mesta, kjer se je napad izvršil. Ta je skočil k vozu in prijel konje, da se niso splašili. Sluga knezov je skočil pa z voza in hitel za napastnikom, a ga nij mogel ujeti. Ranjenega guvernerja prenesli so v njegovo hišo, kjer mu je dr. Grube prvič rano obvezal. Krogla iz revolverja je kneza zadela v levo pleče, ter mu kost razdrobila. V mestu se pa pripoveduje, da so videli več dni že neko sumljivo osebo pred guvernerjevo palačo; mož se je imenoval Simion Korba, in je dejal, da hoče knezu neko prošnjo za službo vročiti. — Poslednji telegram poroča, da je knez umrl na dobljenej rani.

* (Nesreča na morji.) Telegraf poroča iz Rima: Pri Palermu je angleška parna ladija „Siliustria“ z 18. pomorščaki unesrečila se; razen tega je še sedem pobrežnih ladij unesrečilo se.

* (Strelovodi v Afganistanu.) Ko je pred več leti ruska vlada poslala prvo poslatništvo v Kabul, izročila so se emiru v imenu carievem tudi razna darila; mej temi je bilo tudi več strelovodov. Ko se je rusko poslatništvo tačas zopet domov vrnilo, postavili so Afganci na vsa večja poslopja one strelove, ali — teh strelovodov nijso napeljali v zemljo. Se ve da Afganistanci pozneje strelovodov nijso mogli hvaliti, kajti namesto da bi ti strele odvrčali in neškodljive naredili, so jim še le pot pokazali, in marsikatero poslopje postalo je žrtva ónej napaki.

* (V ječi od lakote poginoli.) Sledeči slučaj osvitljuje, da tudi razmere v jetnišnicah kulturne Angleške nijso vse v redu: Neki 19letni mladenič, imenom John Nolan, je bil radi malostnega prestopka obsojen v ječo, ter je prišel vsled tega v kaznilnico v Klerkenwellu, v severnem delu Londona. Ker je bil obsojen k tako zvanemu težkemu delu, moral bi obsojenec vsak dan tri funte kuke razcefrati, a tega ubožec nij mogel. Dovolilo se mu je potem, da sme jeden funt menj vsak dan kuke razcufati, a tudi tega nij mogel, ker je bil preslab. Zdaj so se predstojniki kaznilnice ujezili. Ukazali so, da Nolan ne sme dan za dnevom nič družega dobiti, nego suhi kruh toliko časa, da bode opravil zaukazano mu delo, in tudi óno nadomestil, kar je zaostal. Zdravnik jetniški, ki je poznal bole-

nost kaznjnika, nij zoper ta ukaz protesto-
val, — in kazen se je pričela. Prav „evan-
gelično“ usmiljeno dovolilo se je kaznjniku
vode, kolikor bi je hotel piti, a se je ukazalo,
ka mora kaznjene na mrzlem spat le na
deskah brez odeje. Kaznjene se tudi po mi-
nolem jednem tednu nij nič pritožil. Koncem
druzega tedna pak so pazniki naši kaznjenca
mrtvega v njegovej celici na deskah.

Pesiano.

Bergerjeve pastile od smole

so mej vsemi izdelki od smole najlaglje prebavljive;
sitnosti ne delajo niti v grlu, niti ne prouzroča zlega
riganja, ter vrlo koristi vsakemu, tudi otrokom. Ber-
gerjeve pastile od smole je istinito zdravilo, ki se je
tisočurnato pri kataru dušnikovih vejic, kašlju, hripa-
vosti itd. uže poskusilo z vspehom, ter izvrstno do-
kazujejo vplivanje smole. Ali čim osebam, ki bi se
rajši posluževali kapsljev od smole (čista medicinska
smola v zavitku gelatina), svetuje se, naj rabijo Ber-
gerjeve kapslje od smole, in te v lekarnah iz-
rečno zahtevajo.

Jedna puška od kositarja s Bergerjevimi pasi-
lami od smole velja 50 kr.; jeden flakon Bergerjevih
kapsljev od smole 1 gold. av. velj.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. J. Svoboda,
lekarnarju. (64—1)

Dunajska borza 1 marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	62	gld.	95	kr
Enotni drž. dolg v srebru . . .	63	"	75	"
Zlata rentna . . .	75	"	65	"
1860 drž. posojilo . . .	115	"	30	"
Akcije narodne banke . . .	789	"	—	"
Kreditne akcije . . .	228	"	25	"
London . . .	116	"	50	"
Srebro . . .	—	"	—	"
Napol. . .	9	"	28	"
G. kr. cekini . . .	5	"	49	"
Državne marke . . .	57	"	25	"

Tržne cene

v Ljubljani 1. marca t. l.

Pšenica hektoliter 6 gld. 50 kr.; — reč 4 gld.
55 kr.; — ječmen 4 gld. 06 kr.; — oves 2 gld. 76
kr.; — ajda 4 gld. 39 kr.; — prosa 4 gld. 55 kr.
— kornuza 4 gld. 20 kr.; krompir 100 kilogramov
3 gld. 03 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; masla
kilogram — gld. 92 kr.; — mast — gld. 76 kr.;
— lpek tršen — gld. 52 kr.; — špeh povojen — gld. 70 kr.
— jajce po 1²/₃ kr.; — mleka liter 7 kr.; — govedane
kilogram 54 kr.; — telečnine 50 kr.; — svinjske
meso 46 kr.; — sosa 100 kilogramov 1 gld. 94 kr.
— slame 1 gold. 51 kr.; — drva trda 4 kv. metrov
8 gold. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Služba

občinskega zdravnika.

V občini Laški trg (Markt Tüffer) se je
izpraznila služba občinskega zdravnika z letno plačo
500 gold.

Prosilci za to službo, kateri morajo imeti di-
plomo doktorstva, dokazati dozdano prakso, in
morajo biti zmožni slovenskega jezika, vpošljejo
naj svoje prošnje občinskemu uradu v Laškem
trgu do 31. marca 1879.

Od občinskega urada v Laškem trgu,
dne 23. februarja 1879.

(65—2)

Amon l. r., župan.

Epilepsijo (božjast)

in vse bolezni v čutnicah zdravi pismeno
specijalni zdravnik dr. Killisch v Dres-
den-u (Neustadt). Zdravil je uže v čez
11.000 slučajih. (378—11)

Prodajalnica s stanovanjem

v Ljubljani, na prav dobrem prostoru, pri-
pravna za vsako kupčijo, se odda o s. v. Jurju
najem. — Natančnejše se izve v administraciji „Slo-
venskega Naroda“. (71—1)

Učenec

se takoj sprejme v prodajalnici se steklenino. — Na-
tančnejše se izve v administraciji tega lista. (66—2)

Za praktikanta

se sprejme mladenič, slovenskega in nemškega jezika
zmožen, ki je spodnjo gimnazijo dobro dovršil, pri

Jos. Močnik-u,
lekarnarju v Kamniku.

(67—2)

Marks Wir empfehlen geschützt.
als Bestes und Preiswürdigstes

Die Regenmäntel

Wagendecken (Plachen), Bettelagen, Zeltstoffe

der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne

in Wien, Neubau, Zollergasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj.
Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

(195—183)

Imenitno za gospodinje!

Splošnej, gledé zviššanega daca pa še
posebno živo čutenjej potrebi po zares okusnej
in vendar dober kup kavi — vstreči, — jem-
ljejo si podpisani čast, p. n. občinstvu nazna-
niti, da je njihova mleta kava pri ljublan-
skem trgovalcu, gospodu

H. L. Wencel-ju,

trgovcu na velikem trgu,

po sledečih cenah na prodaj:

Fini Mokka v plehastih puškah po
1/4 kile, puška po 55 kr.

Portoriko — zdravilna kava v škatljah
po 1/4 in 1/2 kile, škatlja 1/4 kile po 15 kr.
Pri prodaji na debelo se privoli primerni
rabat.

Cena kakor blago je priporočila zelo
vredno, in opravičuje splošno priljubljenost
in precejšno prodajo teh izdelkov, kateri ve-
liko s tem dajejo, ker se popolnem čistega
okusa brez dodajanja kave morejo uživati, in
se nad to prihrani kurilo, posebno pa velik
odpadek od surove v žgano kavo, kateri, ka-
kor znano, tretjino znaša. (51—3)

Mehanična soparna naprava za žganje in
mletje kave v Trzinu pri Trstu.

Tužba.
1. marca:
Pr. Malina: Inge-
heff iz Kočevja. — Urban-
čič iz Dvora.
Pr. Zamored: Naska
iz Gradca.

Isče se

za v Bosno vešč vojenar klebasar (Seicher-
Wurmacher), ki ime samostojno vojništvo vo-
diti; nadalje jeden človek, ki ime navadno žganje
dobro pripravljati. Oni, ki hoče to prevzeti,
oglasé naj se skrajno do 5. marca t. l. pri go-
spej Tereziji Eger, na šentpeterskem predmesiji
štev. 3. (70—2)

Skoraj zastonj!

Od konkurzne uprave nedavno na nič prišle velike angleške
fabrike za britanija-srebro dobili smo nalog, da naj vse pri nas v za-
logi ležeče blago od britanija-srebra za majhno povračilo voznine in
1/4 dela plače delavske, podarimo.

Proti vposlanju svote novcev, ali pa tudi proti povzetju pri
vsakej reči določene cene le kot povračilo voznine od Angleške do
Dunaja in kot neznatni del delavske plače, dobi vsakdo sledeče za
četrti del realne vrednosti, skoraj zastonj.

- 6 kom. žlic za jedi od britanija-srebra, in 6 kom. enacih
žlic za kavo, skupaj 12 komadov, stale so preje
gld. 6, zdaj pa vseh 12 komadov skupaj gld. 1.85
 - 6 " namiznih nožev od britanija-srebra, z angleškimi
ostrinami od jekla, nadalje 6 kom enacih vilic,
skupaj 12 komadov, ki so preje veljali gld. 9, zdaj
vseh 12 komadov skupaj " 3.10
 - 1 zajemalec za mleko, teške kvalitete, prej gld. 3, zdaj " —.70
 - 1 " juho, najtežje vrste, od najboljšega
britanija-srebra, preje gld. 4, zdaj " 1.10
 - 6 podstavkov za nože od britanija-srebra, preje gld. 2,
zdaj " —.65
 - 1 klešče od britanija-srebra za sladkor, preje gld. 1, zdaj " —.30
- Razen tega še elegantne namizne svečnike, par gld. 1.—, 2.—, 2.50,
3.—; tase, a kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; vrčki za kavo, a gld. 2.—,
2.50, 3.—, 4.—; sladkorne pušice, a gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—;
sladkorne sipnice, a kr. 25, 40, 75, 90, gld. 1.—; karafindej za kis in
olje, a gld. 2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5.—; pušice za surovo maslo, a kr. 75,
90, gld. 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; čaše za juho s podstavkom, a gld. 1.60,
2.50, 3.—

Neverjetno po ceni!

in za vsako gospodinjstvo posebnega priporočanja vredna je sledeča
sklad, obstoječa iz 33 komadov praktičnih, ter izvrstno
izdelanih stvari, narejenih iz najfinjšega britanija-srebra za ne-
verjetno malo ceno le gld. 6.45 in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od
britanija-srebra, s pravo angleškimi srebno-
jeklenimi ostrinami.
- 6 " jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa.
- 6 " teških žlic za jedi od britanija-srebra.
- 6 " žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše
kvalitete.
- 1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra.
- 1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra.
- 6 kom. podstavkov od britanija-srebra za nože.
- 1 izvrstne klešče od britanija-srebra za sladkor.

33 kom. Vse te reči so izdelane iz najfinjšega britanija-srebra, ki
je na celim svetu jedina kovina, katera ostane večno bela, in se od
pravega srebra tudi po 20letnem rabljenju ne more razločiti, za kar
se garantuje.

Naj se tedaj vsakdo z naročili kolikor mogoče pohiti, ker pri
tako izrednej cenosti se bo kmalu vse poprodalo. (69—1)

Naslov in jedini kraj za naročila v c. kr. avstro-ogerskih provincijah:

General-Depot der Britannia-Silber-Fabriken:

Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Vseh teh 33 komadov,
ki so veljali preje 25 gld.,
stane zdaj vseh 33 ko-
madov skupaj le
gld. 6.45.

P. T.

Naznanilo odpretja krojaškega poslovanja.

Udano podpisano predstojništvo ima čast uljudno nazna-
njati, da se je osnovala družba, in otvorila s firmo

„Unija krojačev“

na kongresnem trgu štev. 7, v hiši banke „Slovenije“,

krojarnico za izdelovanje obleke za gospode.

„Unija krojačev“ ima dobre poslovanjske zveze, izvrstne
delavske moči, ter bode za jako fino delo in najmodernejšo
facono stavila le niske cene; v zalogi imela bode vedno lepo
izber modernega, ter izvanjskega blaga, in se bode trudila, da
bo z realno in solidno postrežbo opravičila zaupanje p. n.
naročnikov.

Nadejajoč se mnogih prijaznih naročil, priporoča se z
visokim spoštovanjem

(68—1)

predstojništvo „krojaške unije“.

kongresni trg štev. 7 v Ljubljani.